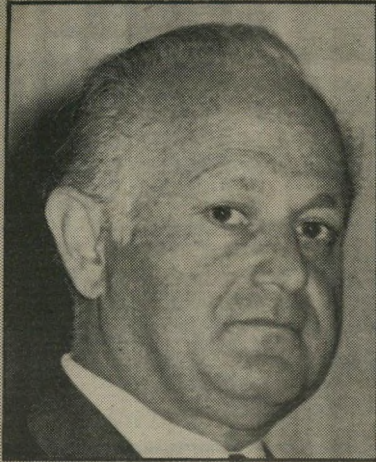

אוצר

משה זנבר

גד יעקובי

אקדמאי

חיים ברילב

מפ"ם עם מועמד המערך רפי אדרי, שהיה מועמד לתיק זה גם בבחירות הקודמות. אדרי, מנכ"ל שיכון עובדים, משולב עתה היטב בצמרת. הוא משמש כסגנו של גור במטה הבחירות, ולמרות ההתנגדות שמעוררת אישיותו בקרב אנשי מיפלגה רבים, הוא יצליח לסחוט הכרה מפרס כי מגיע לו תיק חשוב זה. נסיעתו הנוכחית למארוקו תסיף לו יוקרה וכוח ביום חלוקת השלל. אביעור רונן בן ה-53, ח"כ לשעבר, כלכלן ועורך דין במיקצועו, יושב ראש מועצת המניחים של החברה לפיתוח מיוחדת-ירושלים — קרתא. במפ"ם גורסים, שרצוי שבעל השקפת עולם סוציאליסטית יעשה סדר במישרד-השיכון ויפתור את בעיות הדיור המעיקות, כדי להבטיח עורף אלקטורלי למערך בעיירות-הפיתוח וב שכונות המצוקה.

המועמד השני של מפ"ם הוא רב פלג מוכר הקיבוץ הארצי, בן קיבוץ סער, כלכלן בן 57. במפ"ם היו רוצים לקבל לא את תיק-הבריאות המסורתי, אלא דווקא את תיק-החקלאות. למטענתם, במשך שבע שנות שילטון הליכוד, הסיטו שרי-החקלאות את מדיניות המישרד מהדרך הנכונה.

על תפקיד זה יתחרו אנשי העבודה מהמיגור ההתיישבותי. כרגע עדיין לא מוזכרים שמות, אך בעבודה טוענים, שאנשי המושבים לא יחנו לקיבוצניק לנהל את מישרד-החקלאות.

בעיקרון, לא חושבים במערך לצמצם באופן דראסטי את מיספר שרי-הממשלה, אך ינסו, על-פי מיעוטים פרס לצמצם את מכת השרים ללא תיק, ולהביא לחיסול התופעה הבונונית.

שוב ושוב מוזכר הרעיון למנות שר ערבי, כדי למשוך קולות ערב בבחירות מהרחוב הערבי. נראה שרעיון זה ייאר בגדר תוכנית-סרק. באותה נשימה מוזכרים גם תפקיד של שרה לענייני נשים. גם לא ברור אם הרעיון יתפזר לעובדה. השבוע, ביום הרביעי, ייאר מרכז מיפלגת העבודה את מועמדי רשימת המערך לכנסת.

אחר-כך יפתח המערך במערכת בחירות מאסיויות. המרחק בין מי שהוכרו ובין לישיבות השרים הוא רחוק עתה מאוד. אולי מסיבה זו מהססים כליכך בעבודה לפרט את הרכב הממשלה הבאה.

בן-ציון ציטרין ■

הנה, אם כן, עוד סיבה מדוע משה פרס את הורעתו על הרכב הממשלה העתידה.

גם מישפטן, גם עיראקי

ת ייו של פרס אינם קלים גם כשעוסקים במימוש התיקים האחרים. למשל, תיקי-המישפטים. מעמדו של מישרד זה הושפל מאוד בימי השר הנוכחי, משה ניסים. ברור שרק איש-מיקצוע מעולה יוכל להעלותו לדרגה של מישרד ממשלתי חשוב ובכיר. הח"כ החיפאי משה שחל, עורך-דין במיקצועו, שידע לנצל היטב את הקשר בין מיקצועו האזרחי וישיבתו בכנסת, לוטש עיניו לתפקיד. יחסיו עם פרס מצויינים, אבל שחל לא יזכה, כנראה, לגיבוי מיפלגתי. יש שיעדיפו לראות אותו יושב על כס יושב-ראש הכנסת, אחרי שמילא בהצלחה את

בממשלת גולדה מאיר ודיניץ היה השגריר בווינגטון. הדיפלומט הכביר ביותר בשירות החוץ הישראלי, שהיה בן-חשותה של גולדה, נהג לרווח לה ישירות כשהוא עוקף את אכנ. באוניו של פרס לוחשים, שהצמד בנוי-דיניץ יכול לקדם מאוד את ענייני המישרד החשוב. דיניץ, מצידו, מנסה באחרונה להתקרב לאכנ, כדי להבטיח את עצמו מכל צד — ארלווא. על כל פנים, לפרס תהיה זו הכרעה קשה ביותר. שלא לרבו על האפשרות שאולי הוא יצטרך למסור את התיק לשותף קואליציוני, או אולי לחיים ברילב, שבו עוד ידובר בהמשך. אבל אם לפרס יהיו צרות באישו של תיק-החוץ, הן כאין וכאפס בהשוואה לבעיות שסביב תיק גורלי אחר, תיק-האוצר. ברור לכולם, שמישרד-האוצר יהיה בהשרות לעיתים מוזמנות בעת בהונתה של הממשלה הבאה. ברור, שבראשו חייב לעמוד איש חזק, שיוכל להטיל את מרותו על שאר השרים, ולזכות בגיבוי ציבורי וכמובן —

הדוב טרם ניצוד, אך עסקני העבודה כבר מתקוטטים על העור

תפקיד סגן היו"ר בכהונת הכנסת הנוכחית. אחרים, לעומת זאת, יזכירו מן הסתם את מוצאו, עיראק, כסיבה טובה לצירופו לממשלה. — זהו הפרופסור דויד ליבאי, נשיא לישיבת עורכי-הדין, מישפטן ממולח ומאנשיו הקרובים של פרס.

ליבאי מאוד נרגש כששמו מוזכר כמועמד לתפקיד. אבל יש לו שתי בעיות. האחת: ברור לו שכדי להצליח בתפקיד הוא חייב להיות נוקשה ולרכוש לו אייכים לא מעטים — בממשלה, בכנסת ובציבור. עובדה זאת לא משמחת אותו, בדיוק כמו הדיעה ששר חשוף מאוד לעיני הציבור, חשיפה המטרידה אותו מאוד.

האם יאות ליבאי לקבל את התפקיד? בשלב זה אין הדבר ברור כלל. גם בתיק זה אין פרס יכול להציג מועמד מוסכם כבר עתה. במערך היו מאוד רוצים שתיק-החינוך והתרבות יעבור לידיהם. אחרי שבע שנות שליטה רתית במישרד, שנים שהפכו אותו למישרד חובשי-כיפות, ברור למערך שריענון מערכת-החינוך וחילונה הם תנאי הכרחי לשינוי דעתי הקהל והאווירה בקרב הרור הצעיר בארץ.

מי שרואה עצמה מועמדת טיבעית לתפקיד היא אורה נמיר, יושבת-ראש ועדת-החינוך של הכנסת, עסקנית במחנהו של רבין, במיפלגת העבודה היא לא כליכך מקובלת. היו מעדיפים לראות בתפקיד זה איש אקדמיה מצליח, צעיר, בעל יוזמה וכושר תכונות לטווח ארוך.

בין השמות שטופטפו על אוניו של פרס: שני פרופסורים תל-אביבי — אניטה שפירא, שהתפרסמה בזכות סיפיה רבי-המכר ברל, על כרל כצלסון, השני הוא הפרופסור ששלמה בדעמי, ראש בית הספר להיסטוריה ב" אוניברסיטת תל-אביב, חוקר תולדות ספרד המודרנית ומישרים פאסיסטיים. בתחילה ייעד לו פרס מקום יונק ברשימה. אחר-כך נרמז לכו"עמי שהוא יודק למקום בעל סיכוי גבולי. אחרי שיחה ממושכת עם גור, הוא החליט שלא

להציע תוכנית כלכלית שלא תפיל את המערך לפספלי-האופוזיציה, ושגם תציע התחלה של פיתרונות כלשהם לחולי הכלכלה הישראלית. אם לא די בכך, הרי שבעוד שנה ייערכו הבחירות להסתדרות המזכ"ל החדש, ישראל קיסר, יעמוד מול סיעת תכלת לבן, שבראשה יעמוד דויד לוי. ממשלת מערך שתטיל גזירות כלכליות חמורות, שתפגע בפרועלים ולא תציע פיתרונות משיעיר-צדו, עלולה לגרום להפסד דרמטי למערך בבחירות להסתדרות.

בקיצור, שרי-האוצר המיועד זקוק לתכונות רבות, חלקן סותרות זו את זו. לפרס ברור, שאיש כמו גד יעקובי אינו יכול לענות על התנאים.

היחסים בין פרס ויעקובי, שניהם יוצאי רפ"י, כבר זכו בניתוחים פסיכולוגיים רבים, כנניין המיפלגה ומחוצה לה. יעקובי בן ה-49 כבר נוהג כשריאצור לכל רבר. הוא טוען שיש לו כל הכישרוים לתפקיד, פרס, משום מה, מהמר על כמה אפשרויות נוספות.

גור בעקבות מרידור

פ רס עשוי לחזור ערב הבחירות על פרשת הפרופסור חיים ("חב"ש") בן-שחר, ולשלוח דמות אקורמית מכובדת כמועמד לתפקיד, כטענה שבראש המישרד יש להעמיד מומחה. מועמד רציני אחר הוא משה זנבר, הנגיד לשעבר של בנק ישראל, בן ה-60, שעל כישוריו אין חולקים. יעקובי חושש מאוד מפני אפשרות זו, והוא מנסה להרחיק את זנבר ללא הצלחה — מצוות החשיבה הכלכלי של המיפלגה. ירביני זנבר טוענים, שאי-אפשר למנותו לתפקיד רק בגלל שירותים מיוחדים שהוא נתן ליושבי-ראש המיפלגה, אך הטענה שלהם פועלת דווקא כבוזמאנג.

ראש מטה הבחירות של המערך, מרדכי ("מטה") גור, הודיע חרי-משמעות שהוא אינו מעוניין בתיק האוצר. הוא רמו שאין לו עניין להיכשל כבר בתפקידו הממשלתי הראשון. אבל בעבודה יש הרואים בו מועמד איריאלי, היכול לנווט את ספינת האוצר. מציעים לו סגן-שר מתאים ובעל ידע כלכלי, ח"כ עדי אמוראי, שהוא כלכלן במיקצועו. אמוראי אינו מוזכר כסגן של יעקובי, כי שניהם אינם מרוצים משידור כזה. גור שואף לעמוד בראש מישרד אחר, חדש, שיעסוק בתיכונות לטווח ארוך ותיאום ביני-מישרדי — משהו כסיגנון מישרדו של השר יעקב מרידור, אך בעל סמכויות רבות יותר ורעיונות פוריים יותר.

פרס עדיין תקוע עם מזכ"ל המיפלגה, חיים ברילב, שלא שובץ בתפקיד רציני. ברילב חיוק מאוד את מעמדו בצמרת המיפלגה. עמידתו העצמאית בקרב ארבעת הגדולים של המיפלגה הפכה אותו לגורם רב-מישקל. השאלה היא אם הוא יידע לנצל את כוחו, אם וכאשר המערך ימנה את שרי הממשלה הבאה.

על פי הסכם יוני 1981, מובטחת לברילב סגנות-ראשות-הממשלה. אך זהו תואר בלתי-מוגדר וחסר שיניים.

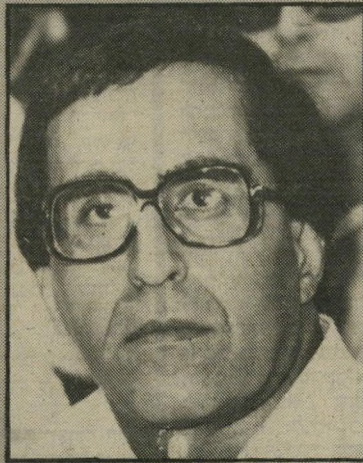
ברילב רמו, שלא יהיה מוכן לשוב ולהיות שרי-המיסחר-הרווחה-ועשה. אם כך, הוא מפנה את עיניו לתיק-החוץ, ובעיקר לאוצר. ושם, כידוע, צפוף מאוד.

העולתה אפשרות שברילב יקח לידיו את תיק-הפנים, ויעשה במישרד זה סדר. הוא לא נלהב מאפשרות כזו. מה גם שתיק זה ינתן בוודאי לשותף קואליציוני.

מישפטים

דויד ליבאי

משה שחל